

[Karen Højte Jensen]

stede unge anbringes i forsvarlige rammer, såvel materielt som menneskeligt set. Grundholdningerne i hele den pædagogiske udfoldelse bygger på umenneskelig ufrihed og ensretning og realiseres i fanatismens navn på en sådan måde, at begreber som åndsfrihed og tolerance bevidst undertrykkes. Tilbage står snarere et åndeligt diktatur.

Øllgaard (V):

Jeg vil gerne dele de bemærkninger, som jeg vil gøre i anledning af denne forespørgsel, i for det første nogle betragtninger af principiel karakter – betragtninger om det lovgrundlag, hvorpå Tvindskolerne fungerer – og for det andet nogle bemærkninger om den måde, hvorpå Tvindskolerne bruger dette lovgrundlag.

Om selve lovgrundlaget vil jeg sige, at der er tale om en meget frisindet lovgivning. Den lovgivning, hvorpå såvel Tvind som andre friskoler i dette land virker, er en god lovgivning, det er en rigtig lovgivning, det er en liberal lovgivning, det er en lovgivning, som vi skal værne om, og det er en lovgivning, som har givet og fortsat vil give mange frugtbare resultater.

Vi skal ikke som lovgivere give os til at bestemme, ud fra hvilke holdninger der skal drives skolevirksomhed på grundlag af denne lovgivning. Det er ikke dér, problemerne ligger. Men det er en forudsætning for, at vi kan bevare dette samlede, gode lovgrundlag, at brugerne af disse love, herunder Tvindfolkene, udviser stor ansvarlighed, at de er meget åbne – og at de overholder love og regler i øvrigt, selvfølgelig.

Her er det, det kniber i denne brug af det lovgivningsmæssige grundlag. Det er en kendsgerning, at Tvindfolkene har erkendt, at de har omgået landbrugsloven ved at købe landbrugsejendomme via stråmænd, og de har erkendt, at bopælspligten ikke overholdes på de købte landbrugsejendomme. Det er fastslået – det er der allerede talt en hel del om her i dag – at helt elementære sikkerheds- og ansvarsbestemmelser er overtrådt på skibstogter. Det er i hvert fald efter min formening også en realitet, at der er udvist en beklagelig lukkethed fra Tvindskolernes side for nogle forholds vedkommende. Det forekommer også helt sikkert, at der på Tvindskolerne i en række tilfælde er udøvet et pres over for elever, som efter min opfattelse er

kritisabelt, og som efter min opfattelse er helt imod hele ånden i den lovgivning, vi taler om.

Det er allerede berørt, at der mildt udtrykt hersker nogen usikkerhed om, hvorvidt omgangen med bistandsydelse og dagpenge dels formelt, dels moralsk er forsvarlig.

Der kunne godt, desværre, sættes flere spørgsmålstegn ved Tvindskolernes brug af god lovgivning.

Derfor vil jeg gentage det, som er vort hovedsynspunkt i denne anledning: Tvindfolkene risikerer med dele af deres fremfærd at ødelægge en ellers god lovgivning, i hvert fald at bringe en god lovgivning i miskredit. Det bør Tvindfolkene betænke. Det bør i øvrigt alle betænke, når vi vurderer de så forfærdelig mange oplysninger, der kommer om, hvad der foregår på Tvindskolerne. Vi må alle tage disse oplysninger med sindsro og vurdere dem nøgternt, for hvis vi gik hen og rejste en uberettiget kritik af, hvad der foregår, så ville vi dermed være med til at anfægte det i øvrigt fremragende lovgrundlag.

Tilsynsmyndighederne bør af samme grund desværre skærpe deres tilsyn med, hvad der foregår på Tvind. Jeg understreger desværre, for det er jo ellers ikke via tilsynet, de frie skoler skal styres; det er via det, som man beslutter sig for på de givne skoler. Tilsyn skulle vi helst kun have i så ringe omfang som muligt, men desværre giver vores erfaringer med Tvind grund til at mene, at tilsynet må skærpes til en vis grad.

Vi ønsker altså i venstre at skelne skarpt mellem på den ene side det, som er det principielle i denne sag, og på den anden side det beklagelige, at Tvindfolkene ikke helt udviser den fornødne ansvarlighed og selvdisciplin i deres arbejde.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg må sige, at jeg er i den situation, at det er lidt vanskeligt at se, hvad denne diskussion skal dreje sig om. Er det pædagogikken på de danske højskoler, man vil diskutere? Eller er det den danske flådes standard? Eller er det måske socialforvaltningernes muligheder for at anbringe unge uden for de offentlige institutioner? Af nogle udtalelser i dagspressen kan man også godt få det indtryk, at det, hr. Poulsgaard gerne vil diskutere, er unges muligheder for cykeltyveri.